

vt videre est in pallados Lutris apud Callima- A
 Chum. εὐχρῶν & σφριῶν verba propria athletic be-
 nē habitis. Aeschylus in Prometheo victo, poste-
 riore vsus est, σφριῶν δὲ θυμὸν ἰχθυήσῃ βία, id est, a-
 dolescentem & virentem. Cæterum legerem
 ὅτι τὸ κάλλος γλυκυτάτη, &c. vel ὡ γλυκυτάτη φαίνε-
 ται. Μαλὰ γὰρ οἷω γὰρ σὺ.] Fæminarum propriū
 est iurare ματῶ θεῶ, qui sunt Dioscuri, sic & apud
 Latinos non temerè reperias Ecastor iurari nisi à
 mulieribus, vt apud Terentium illa, Pecastor
 scitus puer natus est Pamphilo. Nam Aedepol & B
 Pol etiam à viris video vsurpari. Hoc autem lo-
 co, οἷω videtur per parenthesin dictum pro οἶμαι,
 vt inferius p̄xco Lacedæmonius ait, ἀλλ' ἀρχαί
 μὲν οἷω λαμπιτώ, quæ verba corrupta habes apud
 Sudam. putabam aliquando οἷω intelligendum
 μόνω. Ποτὸ πυγᾶν ἀλλομαι.] Lego πυγᾶν pro πυ-
 γῶ vt habet Sudas. Hoc autem dicit, quia in e-
 xercitatione solabant saltare, & pedes saltantis
 attingere vropygium. Hoc genus saltationis vel
 ἐμμελείας dicebatur apud Laconas βίβασσι, vbi ita C
 saltabatur vt calce nates ferirentur. Proverbium
 est ἐς κινῶς πυγῶν ὄρα ἢ καὶ πειῶν ἀλωπέκων huc ni-
 hil pertinens, sed ὀφθαλμίωντας tantum innuens.
 Rectè autem Principem matronam Laconicam
 vocat Lampito. Plato enim in Alcibiade primò
 ait Lampidῶ, eamque facit filiam Leotychildæ,
 Archidami vxorem, Agidis matrem. Απερὶ ἐο-
 ρεῖον.] Velut hostiam, nam sacrificaturi & litaturi
 victimam contrectabant, explorantes num pin-
 guis esset & nitida: Meminit Sudas voce ψιλῶ-
 φᾶν, & ἡπερ legit non ἀπερ, sed ἄπερ melius quia
 Spartana loquitur. Puto autem delendam vocem
 πρὸς & legendum αἰς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα ἰδίῳν ἔχου-
 σι, nisi maus πρὸς τιτθῶν, vt ἰτιθῶν & τετθῶν eadem
 sint. Καλὸν γ' ἔχου τὸ πεδῖον.] Eam rem circum-
 locutus Plautus vocauit septum, Auctor obsceni
 carminis hortum, vtrumque ἀντὶ τοῦ ἐπιβασι, Lu-
 dit autem in voce βληχῶ quod etiam γληχῶ vocat-
 ur (quasi desiderium dicas) & pubem omnino per
 pulegium designat quo abundabant præcipuè E
 Bæoti, hortorum cultui vacantes. Καὶ μὲν.] Hic

τὸ χάρον generosum, nobile & bonum valet, vt &
 vsurpat Theocritus in 8. Idyllio. Videtur autem
 antiqua nobilitas fuisse ab Athenis quia αὐτόχθο-
 νες, propterea ait τάντευθεν, & à Corintho, vt idē
 Theocritus in Adωνιαξέσσι ait Κοεῖνθιαί ἡμεῖς ἀνω-
 θεν. Μυσιδ δέ τ' ὅτι λῆς.] Puto legendum μουσί-
 δεο pro μουσίξε, nisi maus μύσιδ δέ τ' ὅτι λῆς pro
 μύσιξε ὅτι ποτὲ ἡμᾶς βέλθ. Ο γ' οὐ μὲν ἀνὴρ.] Si
 mille quid habes apud Theocritum in Idyllio fæ-
 minarum Adonidis festum celebrantium. Εὐ-
 κράτει.] Hic Eucrates dictus est εὐκράτης, quem
 exagitat etiam Aristophanes in Equit. πορταλι-
 μῆρος.] Pro πορταλιμῆρος vt in Pace, μιθρορταλι-
 σατη. φελάλυξ autem est scintilla & ζωφύρημα, &
 sic Milesi exagitantur tanquam mæchi. Ολι-
 σβος.] Scorteum erat vetetrum quo Milesiæ vt-
 bantur mulieres Tribades & turpificæ, interdum
 etiam viduæ. Sunt qui pessaria vocent, nō ego, qui
 sciam ista non ad libidinem sed medelam fuisse in-
 vsu. Octodaetylum autem quod vocat puto esse
 sesquipedale, et si sciam, quid sit pes antiquus, quid
 palmus, quid digitus, nam δάκτυλον hic pro pollice
 quem vocamus in Architectonica, accipio. Ad-
 ludit tamen ad intestinum illud quod Dodecada
 etylū dicitur, & quod πυλωρῶ & ἐκφύσεως nomine
 nteruit apud Medicos. Σκυλινὴ στικεῖα.] Adludit
 proculdubio ad σκυλινὴ ὀπισθεῖαν. Cuius meminit
 Erasmus in Adagio Ficulnas, sed legit in hoc loco
 σκυλινὴ non σκυλινή. Rectum tamen est σκυλινή, Nam
 quia pessi illi siue olisbi erant ex corio vel aluta,
 propterea σκυλινὴ dixit, per parodiam ad σκυλινή. I-
 taque monitor Erasmus qui que illi hac in parte
 astipulatur monendi mihi sunt cum hoc interd-
 ετο, μὴ κακέρχῃν ἢ κεκλιμῶ, Quod tamen cū bona
 ipsorum veniā dictum velim, nam & Erasmi me-
 moriam colo, & eius ingenium magni facio. Sed
 imposuit illi Veneta editio huius fabulæ quæ hic
 habuit σκυλινή. Sanè φαλλός (vnde follis) veterū erat
 gestatum in pompa Liberi quod primū ex ficu
 fiebat, deinde ex aluta rubra, & tunc dictum πο-
 λῶν, vnde polimenta, testiculi porcini, vt docuit
 Scal. ad Varionem, Scaliger inquam Varro alter.

Εγὼ δὲ γ' αἰ καὶν εἰ μεχρῆ, ἢ τοῦ κυκλον
 Τετθῶ καταθεῖσαι ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
 Κα. Εγὼ δὲ γ' αἰ καὶν ἄσπερ ἢ Ψῆψαν δοκῶ
 Δουῶναι ἀλέμαυτ' παρβαμῶσα θ' ἡμῶσι.
 Λα. Εγὼ δὲ καίκα ποτὶ δ' αὐρητον γ' αἰω
 Ελλοιμῶ. ὅσα μέλλοιμι γ' εἰραῖαν ἰδεῖν.
 Λυ. Λέροισι αἰ εἰ δὲ γὰρ πεκρύφθαι ἢ λόρον.
 Ημῶν γὰρ ὡ Γουᾶντες εἰ περ μέλλοιμι
 Αναγκάσθην σὺν ἀνδρας εἰρῶν ἄγην.
 Αφεκτέ ὅστιν. Κα. τὲ φεάσιν. Λυ. ποιήσετ' οὐκ;
 Κα. Ποιήσθην καὶν ὄποθ' αὐεῖν ἡμᾶς δέη.
 Λυ. Αφεκτέα τοῖνω ἡμῶν ὅστιν τὲ πῶντες.

Velim libenter, vel si opus sit, linqvere
Munimen illud, integrum vt potem diem.
 CA. Ego more Rhombi diuidi in partes duas
 Nunquam recusem, vt bella prorsus occidant.
 LA. At ego, vt amica Pacis ora conspicer
 Ascendere ausim longa T'aygeti iuga.
 FLVS. Nunc eloquar, nec illa vos celauerim,
 Nam si velimus vt viri pacem colant
 Nobis carendum & abstinendum ὀ fæmina.
 CA. Quid imperas nos facere? LV. πῶ παρεῖθις?
 CA. Faciemus, & si nos mori necesse sit.
 LV S. Est ergo nobis abstinendum menula.

BISE TVS. Εγὼ δὲ γ' αἰ τ' εγὼ δὲ γε αἰ καὶν εἰ με
 χρῆ καταθεῖσαι ἢ τὸ ἐγκυκλον, ἐκπιεῖν αὐθημερόν, ὄ νες.
 Εγὼ δὲ, εἰ με χρῆ καταθεῖσαι τὸ ἐγκυκλον, αὐθημερόν
 ἐκπιεῖν ἔτο, ἡ γ' οὐ αὐτὲ πλω ἱμῶν, ἐδέλω ποιεῖν ὄ, τι
 περ κελύσεις. ἐκπιεῖν γὰρ τὸ ἐγκυκλον ἐκτὸ ἄλλο δη-
 λουῶ δοκῶ, τὸ γ' ἢ νῶ ἰσθμιαμῶ πρὸ καί. φεῖ δὲ ἔγ-
 κῆς, τὰ ἄλλα τὰ εὐσταθία λέγε, ἰσθμιαμῶ καθὰ-
 περ ὀ εἰσός, ἔτω εἰ τὸ ἐγκυκλον, ἢ ἐγκυκλον, οὐ καὶ ὀ Κω-

μῆκος μέμνη, γ' οὐ μὲν οὐκ ἔστι ποτε φόρημα. φησὶ γ' οὐκ
 Πρωτοκλας, ὅτι ἐγκυκλον, ἀπὸ πόρφυρον ἔστιν ἱματίον, καὶ
 χρίαν γ' οὐ μὲν οὐκ, ἀν' ἐνδ' ὅθεν ἐνδ' ὅθεν γ' οὐ μὲν οὐκ ἔτα τὸ
 ἐνδ' ὅθεν. λέγει δὲ φησιν, ὅτι ἐνδ' ὅθεν ὅτι ἰσθμιαμῶ, διότι μέγρη
 Γονάτων δὲ καὶ ἀθεῖαν γ' ὄποθ' ἔσθην, ὄποθ' ἔσθην, ἢ
 ἐνεχυράζεσθην. ἐνεχυρῶν ἐνεκα διδ' οὐκ ἔσθην, ἵνα αὐθημερόν
 ἐκπιεῖ. Ὄσπερ ἢ Ψῆψαν.] Ψῆψαν ἢ πλάτων ἰχθυῶν εἰ-
 δός τι. ἵπες δὲ βούγλωσαν ἔθ' λέγουσι. Διοκεί δὲ τισι
 ἐκ